

Radost utrpenia pre Pána (sv. Ján z Avily)

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 20 Máj 2010 11:46

„Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy! On nás potešuje v každom našom súžení, aby sme mohli aj my potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, tou útechou, ktorou Boh potešuje nás. Lebo ako sa v nás rozmnožujú Kristove utrpenia, tak sa skrze Krista rozhojňuje aj naša útecha.“ Sú to slová svätého apoštola Pavla.

Tri razy ho bičovali, päť ráz palicovali, raz kameňovali, nechali ho už ako mŕtveho, všelijakí ľudia ho prenasledovali, mučili ho všetky trápenia a námahy, a to nie raz alebo dva razy, ale ako on sám na inom mieste hovorí: „Ustavične sa vydávame na smrť pre Ježiša, aby sa aj Ježišov život zjavil na nás.“

A vo všetkých týchto strastiach nielenže nešomre, ale ani sa nevyptuje Boha, ako to robia slabosi. Ani nesmúti, ako to robia milovníci svojej slávy a rozkoše. Ani nenalieha na Boha, aby ho od nich oslobodil, ako tí, čo nepoznajú ich hodnotu, a preto nechcú mať s nimi nič spoločné. Ani ich nepodceňuje ako tí, čo ich znevažujú. Ale povznáša sa nad všetku nevedomosť a slabosť a práve v strastiach zveľbuje Boha a vzdáva vďaky Darcovi ako za mimoriadne dobrodenie a pokladá sa za šťastného, že môže trpieť niečo pre česť toho, ktorý obdivuhodne strpel toľké potupy, aby nás vyslobodil z potupy, do ktorej sme sa hriechom zaplietli, a aby nás vyznačil a poctil svojím duchom a Božím adoptívnym synovstvom. V sebe a skrze seba dal závdavok a pečať nebeskej radosti.

Bratia moji milovaní! Nech vám Boh otvorí oči, aby ste videli, koľko dobrodení nám udeľuje v tom, čo svet pokladá za potupné, akou cťou nás vyznačuje v zneuctení, keď hľadáme Božiu

Radosť utrpenia pre Pána (sv. Ján z Avily)

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 20 Máj 2010 11:46

slávu, akú slávu natrvalo získavame z terajších súžení a akú mäkkú, akú priateľskú a akú slastnú náruč nám Boh otvára, aby v nej zovrel ranených v jeho bojoch! A to nám bezpochyby poskytne väčšiu slasť ako med; a ona prevyšuje všetky tunajšie námahy. Ak to pochopíme, veľmi zatúžime za touto náručou. Ved' kto by netúžil za tým, ktorý je celý hoden lásky a túžby, iba ak ten, kto vôbec nevie túžiť?!

Ak vás teda lákajú tieto radosti a žiada sa vám vidieť ich a prežívať, vedzte, že niet inej, lepšej cesty ako trpieť. To je tá cesta, po ktorej šiel Kristus a všetci, čo sú jeho. Nazýva ju úzkou, ale ona vedie priamo do života. A učí, že ak sme sa rozhodli prísť k nemu, musíme ísť cestou, ktorou aj on kráčal. Nesluší sa predsa, aby ľudskí synovia hľadali cestu slávy, keď Boží Syn kráčal po ceste potupy, lebo „žiak nie je nad učiteľa, ani sluha nad svojho pána“.

Kiež dá Boh, aby náš duch na tomto svete nikde inde nenašiel pokoja, ani nehľadal iný spôsob života ako v námahách, ktoré smerujú k Pánovmu krížu.

Z Listov svätého kňaza Jána z Avily

(Ep. Ad amicos, 58: Opera omnia, edit. B.A.C. 1, 533-534)